

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/129/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010432
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:4321010432.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného E. V., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.07.2021 č. k. 8PP/42/2021-65, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. V., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného E. V., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom Y. XXXX/XX, V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 5T/6/2018 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 65-67 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieňaného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd poukázal na negatívne hodnotenie správania odsúdeného v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého vyplýva, že odsúdený porušil povinnosť pracovať, nedodržiaval zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku, za čo bol aj disciplinárne potrestaný a nie vždy plnil a rešpektoval príkazy a nariadenia príslušníkov. Porovnaním správania odsúdeného v ÚVTOS Želiezovce a ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou je zrejmé, že správanie odsúdeného sa zhoršilo, a to už v krátkom čase po jeho preradení a premiestnení, čo rozhodne nemožno považovať za polepšenie sa odsúdeného. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd poukázal na trestnú minulosť odsúdeného a jeho 19 záznamov v registri trestov. Okresný súd dospel na základe uvedeného k záveru, že odsúdený má opakovane a dlhodobo sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Nejde teda len o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o samotný spôsob života založený na páchaní trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 62 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil (č. I. 63 spisu). Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 62 spisu).

V písomne podanej sťažnosti uviedol, že okresný súd dostal jeho hodnotenie diktovaním cez telemost pričom v ňom boli uvedené samé nepravdivé informácie. Podľa názoru odsúdeného mal sudca verejné

zasadnutie odročit' a počkať na jeho písomné hodnotenie. Považuje to za veľké pochybenie okresného súdu. Záverom žiada sťažnostný súd o vyhovieň jeho žiadosti o prepustenie na slobodu alternatívne o vrátenie veci okresnému súdu na doriešenie.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to trest vo výmere 1 rok za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18.01.2018, sp. zn. 5T/6/2018

- predpokladaný koniec výkonu trestu pripadá na deň 06.11.2021

- lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 06.05.2021.

Sťažnostný súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nespĺnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie.

Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS (prezentované priamo na verejnom zasadnutí a protokolované v plnom znení do zápisnice za prítomnosti všetkých strán) možno zistiť, že odsúdený bol uznesením OS Levice, sp. zn. 4Nt/23/2021 preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie v ÚVTOS HnP bolo spočiatku na požadovanej úrovni, neskôr však nastúpil výraznejší nepriaznivý trend, porušil povinnosť pracovať, taktiež nedodržiaval zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádzal do styku. Príkazy a nariadenia príslušníkov nie vždy plnil a rešpektoval. V kolektíve sa do konfliktných situácií nezapájal. Disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne potrestaný bol jeden krát dňa 29.06.2021 uložením celodenného umiestnenia do uzatvoreného oddielu na dobu 10 dní za porušenie povinností pracovať a porušenie povinností zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Pracovná morálka nebola na požadovanej úrovni. Ciele rozšíreného programu zaobchádzania doposiaľ neboli z objektívnych príčin hodnotené, možno však konštatovať, že program zaobchádzania v ústave so stredným stupňom stráženia plnil. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy k trestnej činnosti. Na základe uvedené odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a riaditeľ ho neodporúča podmiennečne prepustiť.

Nad rámec odôvodnenia k nesplneniu prvej materiálnej podmienky okresným súdom, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Sťažnostný súd teda nevzhladol progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky z dôvodu menej priaznivej resocializačnej prognózy. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov odsúdený má v registri trestov 19 záznamov, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť a trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia. Odsúdený má opakovane a dlhodobo sklony k páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Nejde teda len o jednorazové vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o samotný spôsob života založený na páchaní trestnej činnosti. Sťažnostný súd rovnako poukazuje na skutočnosť, že výkon uloženého trestu odňatia slobody je dôsledkom neosvedčenia sa odsúdeného počas skúšobnej doby, čo len potvrdzuje dlhodobé nerešpektovanie právnych predpisov, povinností a pravidiel zo strany odsúdeného. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života, teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd iba konštatuje, že hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS HnP bolo prezentované priamo na verejnom zasadnutí dňa 15.07.2021 a protokolované v plnom znení do zápisnice za prítomnosti všetkých strán, teda aj odsúdeného, ktorý mal možnosť sa k nemu v plnom rozsahu vyjadriť. Sťažnostný súd nemá prečo neveriť predostretým záverom hodnotenia a preto tvrdenia odsúdeného, že ide o nepravdivé informácie sú absolútne irelevantné. Smerodajný je pre sťažnostný súd záver, že jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Nerešpektovanie príkazov, zhoršené správanie, len priemerná pracovná morálka, uloženie disciplinárneho trestu, to sú všetko okolnosti nasvedčujúce tomu, že odsúdený spĺňa výlučne iba formálnu podmienku na podmienené prepustenie.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.